

SALVE

Per la glòria dels camins,
glaç de sol entre oliveres;
per la blava salvatgia
dels penyals vora del mar.
El silenci a les afraus
i el repòs de les cimeres;
pels vells temples que s'enrunen
i els que poc s'han redreçat.

Massa sang hi ha a les venes
per donar al sol i a l'aire;
massa vida hi ha en la terra
per les vinyes i els sembrats,
que el glatir de melangia
i la plàcida enyorança
no s'han fet per als pins indòmits
i per als vents descabellats;
que els pins volen terra lliure
i els vents criden llibertat.

I la rasca de la terra,
la terra dins de l'ànima;
els seus muscles són de roure,
els seus ulls són fets de mar;
i els sentits la pagania
de l'aroma de les coses,
i en el front els crisma d'odi
i de vent i de combat

Massa sang hi ha a les venes
per donar al sol i a l'aire;
massa vida hi ha en la terra
per les vinyes i els sembrats;
que el glatir de melangia
i la plàcida enyorança
no s'han fet per als pins indòmits
i per als vents descabellats;
que els pins volen terra lliure
i els vents criden llibertat.

Quan trillegin les campanes
cada pasqua dels canonges,
i les que endomassin
el miracle ressurgent,
oh quin goig de viure en elles
pels jardins de glòria nova
i collir sense recança
i sembrar sens recelar!

Massa sang hi ha a les venes
per donar al sol i a l'aire;
massa vida hi ha en la terra
per les vinyes i els sembrats
que el glatir de melangia
i la plàcida enyorança
no s'han fet per als pins indòmits
i per als vents descabellats;
que els pins volen terra lliure
i els vents criden llibertat.

De Palol, Miquel. "Salve".